

# Нікіта Кадан

## Промінь входить у ґрунт

23.02.2024 – 31.03.2024  
вул. Терещенківська 13, Київ



Нікіта Кадан, Вирва, 2024. Надано художником та Voloshyn Gallery

Voloshyn Gallery представляє персональну виставку українського художника Нікіти Кадана "Промінь входить у ґрунт" у Києві.

Нікіта Кадан – один з провідних художників свого покоління. Він брав участь у 56-й Венеційській бієнале та у паралельній програмі 59-ї Венеційської бієнале, мав персональні та групові виставки у важливих мистецьких інституціях, серед яких Castello di Rivoli (Турин, Італія), MUMOK (Відень, Австрія), Musée d'Art Moderne de Paris (Париж), Museum Sztuki Nowoczesnej (Варшава, Польща), М НКА (Музей сучасного мистецтва Антверпена). Його роботи знаходяться у найзначніших публічних колекціях, зокрема в Центрі Помпіду в Парижі (Франція), Фонді сучасного мистецтва Тіссена-Борнемісса (ТВА21, Відень-Мадрид), Пінакотеці сучасного мистецтва в Мюнхені (Німеччина) тощо.

У своїй практиці Нікіта Кадан досліджує парадокси політики пам'яті. Художник звертається до питань зв'язку історії, культури та насильства. Зокрема, до українських травм та мінливих способів вписування їх в історію. Його роботи, хоч і виникають з локального контексту, звернені до універсальних питань про колоніальне насильство та насильство усередині місцевих спільнот, про плинність ідеологій та нестабільний характер будь-якої історичної оповіді.

"Промінь входить у ґрунт" – друга персональна виставка Нікіти Кадана у Voloshyn Gallery. Представлений на виставці комплекс робіт (скульптури, малюнки вугіллям, живопис), створений у 2024 році та вперше показаний тут, тяжіє до події, що сталася 10 жовтня 2022 року у Києві, під час одного із найбільших масованих обстрілів Росії на території України. Одна з ракет вибухнула на дитячому майданчику в парку ім. Тараса Шевченка, що знаходиться безпосередньо біля приміщення галереї.

Виставка починається з роботи, що продовжує серію "Тінь на землі", розпочату автором у березні 2022 року, коли він знаходився у приміщенні галереї як у бомбосховищі й почав там працювати. Серія розвивається навколо мотиву чорної ріллі та силуету лежачої фігури без додаткових ознак, неможливої для ідентифікації.

Поруч знаходяться скульптури, що нагадують стандартні радянські драбинки для дитячих майданчиків, які перетворено на небезпечні об'єкти. "Кінець пострадянського", розпад "спільного культурного простору" і забуття різноманітних форм колективного досвіду, що скріплював його, став виразною тенденцією періоду після 2014 року. Ті елементи, які з'єднували цей простір, як-то, наприклад, стандартні радянські дитячі майданчики, залишаючись звичними для різних його частин, стали водночас нагадуванням про "спільне походження" й, відповідно, втіленням почуття сорому, символом вродженої нечистоти. Раною спільності, нав'язливим впізнаванням ворога в дзеркалі.

У діалог зі скульптурами вступає серія вугільних малюнків, де зображено різні форми воєнно-обумовлених вторгнень у землю: воронку від вибуху, траншею, нашвидкуруч вириті могили у лісі.

Людські фігури, що з'являються на двох живописних роботах у другому залі (знайдені в німецьких архівах фотографії замерзлих в окопах вояків Червоної армії з часів Другої світової), залишаються у невизначеному статусі, адже присутній ризик прийняти архівне зображення за візуальне свідчення сьогодення. Ще одна скульптура - металеве сонце, чії промені перетворені на блискучі вістря.

"Почалося з вирви від прильоту на дитячому майданчику в парку Шевченка. Сонечний круг, небо вокруг. Краєвиди з різними формами воєнно-обумовлених занурень у ґрунт. Ідея вкоріненості національного почуття в ландшафті. Обійми чорнозему. Ґрунтянство. Ґрунтівство. Перемога над сонцем. Злочин світла. Промені, що ранять. Укорінення як біль фактичний та як біль фантомний. Лишається есхатологічний оптимізм"\* – Нікіта Кадан.

Відкриття виставки: П'ятниця, 23 лютого, з 11:00 до 18:00

вул. Терещенківська 13, Київ, 01004

З усіх питань для преси звертайтеся за адресою: [info@voloshyngallery.art](mailto:info@voloshyngallery.art)

*\*10 жовтня 2022 року Росія атакувала Україну хвилею з 84 крилатих ракет і 24 безпілотників-камікадзе. О 8:18 (UTC+3) в Шевченківському районі Києва пролунали три вибухи з інтервалом в 1-2 хвилини: перша ракета влучила поряд зі сходами до пам'ятника Магдебурзькому праву, що під пішохідно-велосипедним мостом через Володимирський узвіз, друга впала неподалік пам'ятника Михайлові Грушевському на перетині вул. Володимирської та бульвару Тараса Шевченка, через хвилину вибухнула третя ракета на дитячому майданчику в парку ім. Тараса Шевченка.*

*"Хай завжди світить сонце" (рос. "Пусть всегда будет солнце!" або "Солнечный круг") - популярна радянська дитяча пісня, створена в 1962 році.*

*"Перемога над сонцем" (рос. "Победа над солнцем") - однойменна футуристична опера поета Олексія Кручених, композитора Михайла Матюшина і художника Казимира Малевича 1913 року.*